

*Николай
КУРИЛОВ*

ПӨМДИ

Юкагирдыттан Моисей ЕФИМОВ тылбааһа

ЯКУТСКАИ
САХА СИРИНЭЭБИ КИНИГЭ ИЗДАТЕЛЬСТВОТА
1989

84Юк
К93

Курилов Н.

К93 Помди. Кэпсээн: Кыра саастаах оскуола оболоругар. / М. Г. Старостин уруүйа.— Якутской: Кинигэ изд-вота, 1989—48 с.

Курилов Н.

Помди: Рассказ для детей младшего школьного возраста.

Рассказ о мальчике Помди из маленькой народности юкагиров, который живет в тундре.

Помди сумел, хотя и во сне, применить в опасном путешествии знания, которые дали ему дедушка и родители.

Из таких мальчиков, как Помди, появляются следопыты-охотники, терпеливые рыбаки.

Будь это путешествие и в самом деле, он, Помди, не растерялся бы.

К 4803780100—095
М 137—89 073—89

84Юк

Литературно-художественное издание

Курилов Николай Николаевич

ПОМДИ

Рассказ

Для детей младшего школьного возраста

Перевод с юкагирского М. Ефимова

Редактор С. И. Тимофеев

Наблюдал за выпуском Н. Е. Винокуров

Художник М. Г. Старостин

Художественный редактор С. С. Скрябин

Технический редактор М. Т. Егорова

Корректор Ф. П. Осипова

ИБ № 2162

Сдано в набор 15.02.89. Подписано в печать 05.07.89. Формат 84x108¹/32.
Бумага тип. № 2. Гарнитура литературная. Печать высокая. Усл. п. л. 2,52.
Усл. кр.-отт. 2,94. Уч.-изд. л. 1,62. Тираж 15000 экз. Заказ № 62. Цена 10 к.

Якутское книжное издательство
677892, г. Якутск, ул. Орджоникидзе, 31

Якутская республиканская типография им. Ю. А. Гагарина
677007, г. Якутск, ул. Кирова, 9.

© Якутское книжное издательство, 1989.

Талах иһигэр Помди өр сытта. Манна сөрүүнэ сүрдээх уонна тухох эрэ кистэлэнгнээх уу-чуумпу тулалыыр. Чычаахтар күн уотун сыралбайттан бу күөх нууралга саспыйтар. Төһө да куйааңырбааталлар көрдөөх-нардаах, нарыннарын ырыаларын дөрүн-дөрүн дьирибинэтэ тардан ылаллар.

Бырдах наһаалаабыт. Бэбэһээ, ардах кэмигэр, кынаттара сиигирэн кыайан көппөккө, намырайбыттара. Оттон бүгүн күннээбитеттэр. Ол эрээри манна, наскылдыйар лабаалартан мәңгийдэтэн, аһабас туундара ба курдук, киһиэхэ олус саба түспэйттэр.

— Талахчааннаар, талахчааннаар, саңыарынг миигин,— диир Помди.— Мин эһиги лабаабытыгар чычаах уйатын тутуом.

Помди иһирик талах иһигэр түһэр. Кини киирбит суолун бүөлүү, бэйэ-бэйэлэриттэн тардыһан наскылдына тэлимниир лабаалар сабита охсоннор, үрэллэ көтөр бырдахтар кэннингэр кыыгынаһа хаалаллар. Талахтар быйстарынан үрэх килэдийэн көстөр. Ийэтин уһун килэбэчигэс дьураалардаах саал былаатыгар маарынны үрэх дьиримирэр, күнгэ араастаан күлүмүрэр.

Харабын симириктий көрөөт Помди:

— Учүгэйин даа! — диэн сана аллайар.

Нимэ * диэки ыттар үрэллэр, улуйаллар, бадаба, бирдах сиир бынылаах. «Кинилэргэ түптэ оноруох ким да суюх буоллаңа», — Помди ыттары абына санаата. Түптэни үксүн кини онгорооччу, ол сүрүн үлэтэ этэ. Оттон ол бэйэтэ билигин бу манна сырттаба...

Намыннык унаарытан: «Пом-ди-и!» — диэн ийэтэ кинини ыңыгара субу баарды ийиллэр. Оттон Помди онно хоруйдаабат. Хоргуппутун өйдөөн, ытыах санаата кэлэр, харабын уута халыйан тахсар, күөмэйин туух эрэ кытаанах бүөлүү анъяар. Ону ыйыстыалаан кэбиһээт, өрүтэ тыыннабына, санна титирэстээн ылар.

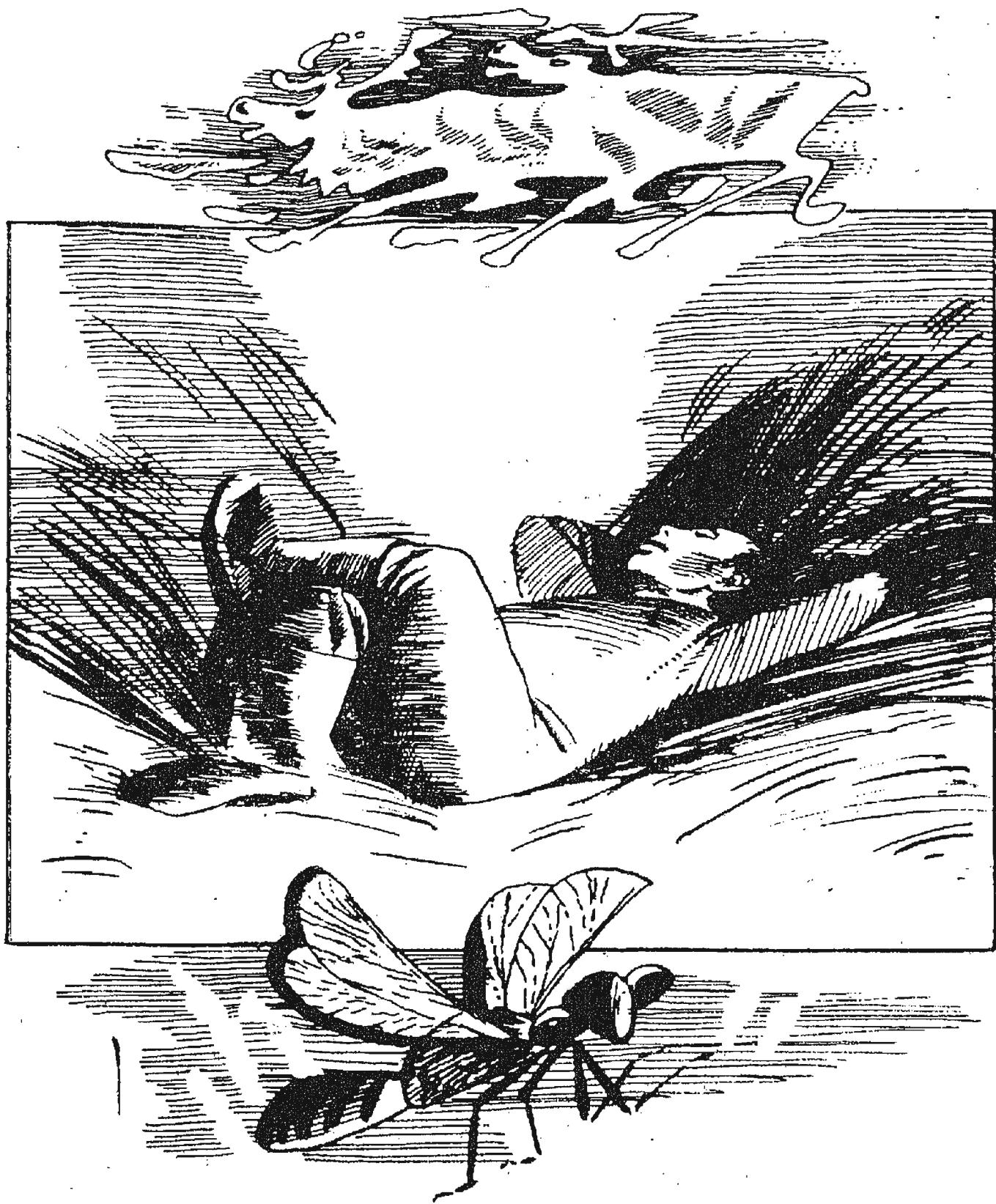
Кураанах сири булан, Помди умса түнэн сүтта. Сылыйбыт буор күөх от чэбдик сыйнан ангылыйар. Помди күөх от сыйгар хоронг от, хаппыт сэбирдэх сыйн тэнгний санаата.

Кур от, эргэ илим курдук, никсик, оттон күөх от сана илими санатар чэбдик сүттаах эбит.

Помди сэрэнэн күөх оту арыя тарта. Сөбүөн ийин, онно быыкаайык харамайдар сырсыакалааллар. Биир ообуй бирдабы сосуһан эрэр. Кыйманнанаар чиэрбэлэр, сырдыктан куттаммыттыы, буорга дьөлө киирэн хааллылар. Түүлээх үөн, Помди тарбаын төбөтүнэн таарыйбытын сөбулээбэтэ бынылаах, кынырыбыттыы түрдэх гынаат, түүрүллэ түстэ.

«Кинилэр да нимэлээх буоллахтара, — дии

* Нимэ — дыэ.

санаата Помди, булчут сообийу одуулуу сыйтан.
— Баңар бөһүөлэктээх да буолохтара... Чалбах
кинилэргэ күөлгэ холоонноох. От — талахха,
лабыкта амынныарга тэнгнээх буолан көстөрө
буолуо. Оттон талахтар, түбэ тэнкэ тинтэрин
курдук, лингкинэхэн турдахтара».

Тулалыыр эйгэтийн эмискэ сонуннук көрбү-
түттэн Помди бэйэтэ да соһуйда.

— Остуоруяба курдук! — диэн ботугураата.
Кини тиэрэ эргиллэн, малахаайын* сыйтанан,
талахтар нассылдыынаар лабааларын быыһынан
көбөрүмтүйэр дъэнгкир халлааны одуулуу сыйта.

Эмискэ кини быыкаайык буола түстэ. Үрдү-
гэр киэнг халлаан килэдийэр. Онно былыттар,
тугуттар курдук, оонньохолоо сырсаллар. Ки-
нилэри үрдүлэринэн самолет көтөн ааста. Само-
лет бэйэтэ көстүбэт, ол эрээри тыаһа иниллэр
уонна кини суола — үрүн дьураа буолан сывы-
йыллан хаалар. «Миигин самолеттан ким эмэ
көрөрө буолуо дуо? — дии санаата Помди.— Ити
уолчаан кэрэ да туундаралаах эбит дэхэллэрэ
буолуо».

Помди от быыһыгар сымдар харамайдары
санаан кэллэ. Тула өртүн көрүннэ. Кини бэйэтин
ол харамайдар саба кыра буолбут курдук санан-
на. Оттор үрдүктиир-үрдүктэр, оттон талахтар
аһара улахаттар, халлаан үөһий-үөһэ туналы-
йар... Сабахха күн сарсыарда аайы, Помдины
уонна кини доботторун көрөөрү, күөрэйэн тах-
сар. Түүнүн онно, тугуттар курдук, туорахтана

* Малахаай — бэргэхээ.

ыныллыбыт сулустары манаары, ый сандаара устар... Помди харабын симнэ. «Өскөтө күн уонна ый бииргэ тахсаллара буоллар, дъуухала* түргэнник хатыа этэ», — дии санаан аһарда.

Чочумча буолаат, мэник сиккиэр элэстэнэн кэлэн, Помдига тугу эрэ сипсийэн ааһыан бабарбыттыы, талахтар төбөлөрүн ибирдэтэн ылла. Помди онно кыһаллыбата. Утуйан мунна буугунаабытынан барда.

ХОРГУТУУ

...Арай түнээтэбинэ Помди туох эрэ дьикти ойуур иһигэр сылдъар эбит. Манна туох барыта ураты: быыкайкаан табалар ойуоххалаһаллар. Кустар бирдах сабалар, үөрүнэн көтөн куһуурان ааһаллар. Тэйиччи турар нимэ онидигилиттэн ** үрүн буруу унааар, балык мииинин миньингэс сыта тула таргыыр.

«Миннингэһиэн! Балык куртабын бунарбыттар быһылаах», — дии саныыр Помди. Ол эрээри кини ааһыан бабарбат: аһата ыңыраллара да буоллар барыа суох этэ. Хоргуппута ааһа илик.

Көр, арыт итинник буолар: сарсыарда кыырпах да былыта суох ыраас халлаангага күндэлэс күн күлүмүрдүү турарыттан, онидигил ураਬастарын төбөлөрүгээр түнэн чыышаахтар чыбыгыраһар сангаларыттан үөрэн уһуктабын — күнү быһа ыллыы-туойа, үөрэ-көтө сымдыых курдук

* Дъуухала — хаппыт балык.

** Онидигил — үөлэс.

сананабын. Онтун баара эмискэ быыкаайык бытархайтан харангара түхэр...

Бүгүн Помдига, Север диэн тапталлаах ытыттан сылтаан, оннук буолла. Север ханан да баайыллыбат этэ, онон ханна бабарбыт сиригэр сылдьара. Бүгүн кини тух эрэ миннингэни сиэбин бабарбыт бынылаа: ийэтэ балык куртабын бунаарар солуурчааын сыйтырбаабыт этэ.

Ийэтэ ыты муннуга биэрбитэ. Помди ону көмүскэхэбин диэн бэйэтэ түбэспитэ, буруйа суобар охсуллан хаалбыта.

Аны Помди Северин аттыттан араарыа суюба, бииргэ сылдыыхтара, киниттэн көнгүлэ суюх тугу да сиэбэт гына үөрэтиэбэ. Оттон Северэ билигин манна суюх. Бука, кинини уган биэрбитеттэн кыбыстан, ханна эрэ кирийэн сыйтада. Помди Северин аһынан кэллэ.

— Севе-ер! Кэл! — диэн хаһытаата.

Тула уу-чуумпу. Барыарбыт талах ойуур нигиэттэ ихийэр. Күөл харангара лүнгкүрэр.

Онтон эмискэ былыт быыһыттаң күн тыгар, тух барыта сырдаан, сандааран, араас эгэлгэ өнгүнэн дъэрэлийэ түхэр. Тулалыр эйгэ тиллэн, тыаһаан-ууһаан, суугунаан кэлэр. Чынчаахтар чыбыгырааллар, табалар ойуоххалааллар, ообуйдар сырсыакалааллар. Помди үрдүнэн тух эрэ куугунаан ааһар: «Самолет буоллаа дуу», — дии санаан истэбинэ, били тыаһа хаттаан эргиллэн, үрдүгэр субу кэлэн күүгүнүүр. Көрө түспүтэ, күп-күөх ачыкылаах сүүнэ үлүгэр сахсырба эбит.

Помди бэйэтин сахсырбаа тэнгнээн көрбүтэ, сахсырбата киниттэн быдан улахан эбит. Помди лабыкта быыныгар саста.

— Дьэ, харамай бөбөчөөнгүн! — Сахсырбаа саабынаата. — Киниэхэ маарынныыгын. Мин эйигин көрөбүн. Саңыма, табыс!

Помди сиэбитеттэн рогатктын ылан, таас бытархайынан ийтээт, лабыктатын анныттан ойон табыста.

— Ха-ха-ха! — Алларастаата сахсырбаа. — Тэп-тэтэркэй, моп-молторхой. Мин оболорбор, хата, миннигэс аһылык буолсу... Уу-ух, сиэбим...

Сахсырбаа Помдины тула көттө, онтон тэлээрэн кэлэн, аттыгар олоро түстэ. Ону эрэ көһүтэн турбут Помди рогатканан ытан саийда. Ачыкы таана үлтү баарын таана инилиинэ. Сахсырбаа кылана түхээт, харабын харбанна уонна көтөн күлүбүрээн табыста.

— Дьэ, бэйикэй! — диэн саабыныыр сангата инилиинэ. — Эйигин саанг быынаата. Онтон атын... Оо, харахпын ажай...

Помди сылайбытын биллэ. Сиэбигэр хаппыт эт бытархайа баарын булан ыстаата, сэбирдэх сиигин сыпсырыйбахтаата. Бу кутталлаах сиртэн күрэнэргэ сананна. Киниэхэ итиччэ үлүгэр бөдөнг сахсырбалар үөрүнэн кэлэн саба түстэхтэринэ, охсунара кытаанах буолуобун сэрэйдэ. Саатар Северэ баара эбитэ буоллар... Ол гынан баран Помди дьиэтигэр баара табыллыбат. Күн киэхэрдэбүнэ биирдэ тийийэ. Онуоха диэри нимэтийтэн тэйэ хаама сылдьарга бынаарынна.

Помди бу билбэт ойуурин иһигэр тух баарын өссө ситэ көрө илик эбээт. Оо, манна арай эһэтэ баар буоллун! Эһэтэ бу тулалыыр дъиктилэри көрөн төһө эрэ үөрэр этэ. Манна бэл эһэтин аптаах оствуоруйаларыгар этиллибэтэх эгэлгэ көстүүлэр бааллара. Эһэтэ, бу күн сиригэр уһуннук олорбут буолан, элбэх оствуоруйаны билэр. Кини былсыр-былсыр оннообор баайга хамнаачыттаан сыйлдыбыттааца үһү. Оттон ол эһэтэ оннообор буква диэн баарын истэ да илигинэ буолбут. Олуус-олус өрдөөбүтэ...

КӨРСҮҮ

Талахтары туораан, Помди ырааһыйаца тахсан кэллэ. Тулалыы үрдүүк-үрдүк талахтар кулүгүрэ лүнкүрэн тураллар.

«Адъас мультикка көрө курдук. Тугун үчүгэйй! — дии санаата Помди, күөх тыа быынынан көстөр күндэлэс халлааны өрө хантайан одуулуу-одуулуу. — Манна Чебурашка баара буоллар. Эбэтэр мин Северим...».

Иннигэр тэйиччи лабыкта сыйлбах манхайан сыйтар. «Хомурах хаар курдук», — дии санаата Помди. Соңно эмискэ күөх ачыкылаах сахсырба баар буола түстэ. Помди соһуччууда бэрдиттэн куттаммата дағаны. Сахсырбата кинини көрөөт, төттерү эргилиннэ:

— Манна баар! — диэн хаһыытаата.

Помди чохчос гынан, рогаткательнан ытарга бэлэмнэннэ.

Лабыкта иһигэр тух эрэ сурдургуура ини-

лини. Онтон быыкаайык сахсырба содоронгноон табыста.

— Эн Помди диэнгин дуо? — диэн ыйытта.

— Помдибын.

— Эн ыраах тэбэр саалаахын дуо?

— Саа буолбатах, рогатка. Онон өстөөхтөрбүттэн көмүскэнэбин.

— Эн тускунан Улахан Сахсырба кэпсээбите. Кини ангар харабын эн тэхэ ыппыккын. Оттон кини мин атахпын тохуппута...

— Эйигин атабастаабыт эбит дии, — Помди рогаткытын сиэбигэр угуна.

— Эн кинини кэхэппиккин! — кыра сахсырба күллэ уонна кэтэбин тарбанан баран эттэ: — Доборо suoх, соютох буоллахына мэлдьи куһан. Мин эйиэхэ ыт уларсыам. Ол ыкка аатын бэйэн биэрээр.

Доболон сахсырба лабыкта быыныгар түстэ, сотору буолаат, онтон кынаттаах ыт тахсан кэллэ. Помди иннигэр кэлэн тохтоон турда. Харабын тулата, үүт-үкчү Север киэни курдук, эмиэ ха-ра хаймылаах. Арай атаба элбэх. «Биир туркуга көлүллэр ыттар атахтарын ахсааныттан итэ-бэхэ suoх быынылаах, эчи элбэхтэрин», — диэн сөхтө Помди.

Сана ыта, эргиллэ түнээт, күөх от устун сүүрдэ. Помди кинини батыста. Лабыкта сыл-бахтарга тийээт, сахсырба өрө көтөн табыста. Суос-соютох добордообун сүтэрэриттэн куттанан, Помди ыксаата. Өйүгэр тух көтөн түспүтүнэн, мэнээх ханыытаата:

— Север, Север!.. Төнүн!

Кырдыга, Помди сана ытын хаңыбын истиэ эрэ дии санаабатаңа, дыктиргиэн иһин, хата онто төннөн кэлэн кинини эргийэ көттө уонна күөх окко олоро түстэ.

— Северим барахсан,— диэтэ Помди, сана ытын имэрийэ-имэрийэ.— Эн миигиттэн күрэнимэ.

ӨСТӨӨХ

Помди сана ытын эмиэ Север диэн ааттаата. Кинилэр тыа устун баран истилэр. Онтон сибэк-килээх хонууга киирэн кэллилэр. Оо, дъэ, бу эбит илэ-чахчы остуоруйа дойдута. Эгэлгэ бэйэлээх сибэкки араһа: ньургуүннаар, сардааналар, танара кийииттэрэ, тимэх оттор, алтан төбөлөр үүнэн долгуһан тураллар. Дыиктитэ баар: ол сибэккилэр бары, тиит курдук, улахаттар. Манна сып-сырдык, сап-саһархай, киһи төбөтө эргийэр мүөттээх салгынынан дыргыйар.

— Өскөтө хонуу барыта манык кэрэ буоллабына, киһи дыиэтигэр барых санаата кэлиэ суюх,— диэтэ Помди. Ыта, кутуругун куйманнатаат, тэйиччи көстөр ойуур диэки сүүрдэ. Помди кинини батыста.

Ойуурга киирбитетэрэ сииктээх эбит. Ыта, Помдины көһүтэ-көһүтэ, сүүрэн истэ. Онтон эмискэ, кынаттарын сапсыммакка да эрэ, өрөкөтөн табыста. Помди соһийда. Чугаһаан баран көрбүтэ, ыта ообуй илимигэр ингибит. Биэтэн-

ний турар ытын илим утабыттан ылан Помди тарта.

— Түбэстигит ээ! — ообуй үөрбүт сангата инилиинэ.

Помди рогаткатьнан ытын санаан баан, ообуй олус үөхэ баарын көрөн тохтоото, илими бынта тыытан барда.

— Иккис кыл эмиэ ингнибит, — ообуй күлэн күхүгүрээтэ. — Бүгүн дьэ бултуйдум. — Илим утаба маамыктанан ыты сөрүү бырахта. Онтон союйбуттуу: — Бай, бу тух буолбут сахсырба-ный, илиммин бынта тыытан эрэр, — диэн кылана түстэ.

— Мин сахсырба буолбатахпын, кишибин, — диэтэ Помди. — Мин ыппын ыйт.

— Ки-хи! Хо-хо! — күллэ ообуй. — Босхолоон бэрт. Түбэстигит эбээт. Хата, билигин дьоннорго, ярангаа илим тардыммыт быраапын ынгырыам.

Ообуй үөхэ телефоннаах эбит. Онтугар барда.

— Чамарил!* — диир сангата инилиинэ. — Ихит эрэ. Мин илиммэр икки сахсырба ингинэ. Онтон биирдэстэрэ кишибин диир. Тух даа? Киши дигин дуу? Аата кимий даа? Бэйэ, билигин үйытыам. — Ообуй Помдига эргилиинэ. — Эн аатынг кимий? Помдигын диир. Ийэтиттэн күрээбитэ дигин дуу?

Ообуй телефонун туроупктын ууран баан, аллара түхэн Помди ытын босхолоото,

* Чамарил — дорообо!

— Аны эйигин бэйэбин босхолуом,— диэтэ ообуй.— Эн ийэбүйтэн бу ыт инниттэн мөбүллүбүт эбиккин дии. Ийэн билигин сыйна кыңырбыппын диэн кэмсинэн эрэр үү.

— Ообуй убаай,— диэтэ Помди,— эн телефонунан ийэбин кытта кэпсэтэрбин көнгүллээ эрэ.

— Бу телефонунан дьоннор сатаан кэпсэппэттэр.

— Мин эйиэхэ санга илими бэлэхтиэм этэ, — диэтэ Помди.— Бу алдьаппыппын абырахтаан биэриэм.

— Илиммин таах алдьаттын,— диир ообуй.
— Илими абырахтаатаххына, дьиэбэр хойутаан хаалыанг. Хата, бара обус.

Помди ообуйга, махтанарын биллэрэн, илиитинэн сапсыйбахтаат, дьиэтин диэки сүүрдэ. Ыта кинини батыста.

Ообуй, алдьаммыт илимин абырахтанаары, тэлимнэтэ-тэлимнэтэ, кинилэр кэннилэритьтэн хаыытын хаалла:

— Помди, үтүө добротордооххун умнубат буол!

БЫРДАХТАР

Ообуй хаыытын Помди истибитин-истибэтэбин мин билбэтий. Оттон доюлонг сахсырга ону ийниттэ уонна:

— Кунаан эмиэ үчүгэйдээх,— диэн күллэ.
— Ообуй илимигэр Помди түбэспэтэбэ буоллар, дьиэтигэр баарга тиэтэйэрэ саарбах этэ.

Помди ытынаан адаар очуостардаах хонууга табыстылар. Очуостар, дынгэр, ити көннөрү дулбалар этилэр. Очуос үрдүгэр тахсан, дыиэлэрэ хайа диэки баарын көрүөхтэрин бабардылар. Помди очуоһу кыайан дабайара уустук буолсу. Оттон ыта кынаттаах. Кини очуос оройугар өрө көтөн табыста. Тула эргичингнээн көрөн баран, Помдига маамыкта быаны бырабан биэрдэ. Помди онтон тардыһан, очуоска дөбөнгнүк ытынна.

— Оо, үчүгэйиэн! Үрдүктэн сир-дойду нэлэхийэн көстөрө тугун бэрдэй!

— Дъэ кэрэ көстүү! — диэн Помди үөрэн сана аллайда.

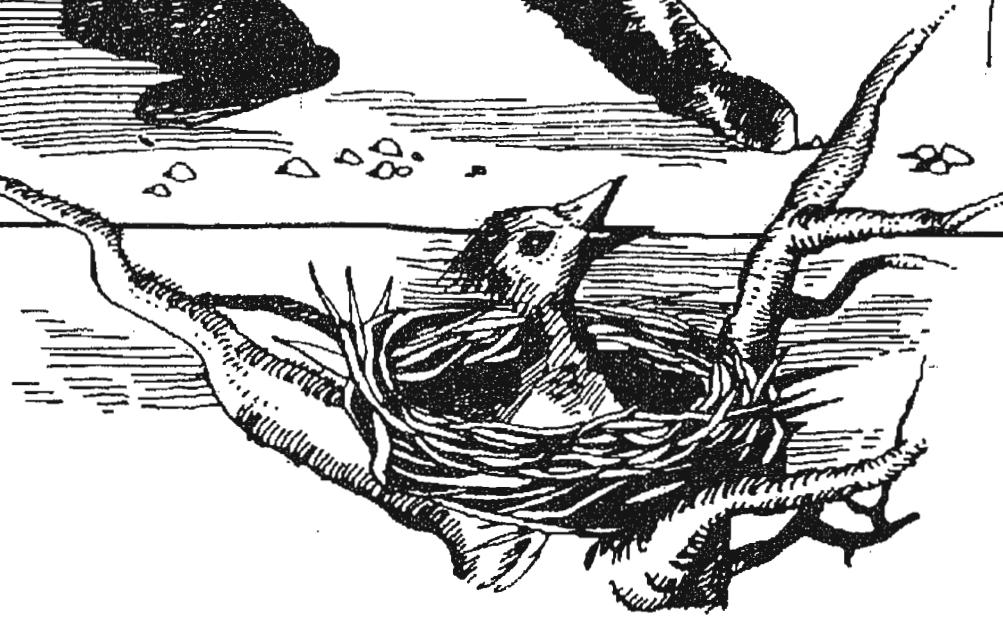
Туох барыта, ытыска уурбут курдук, бу баардыы көстөр. Үөһэ сандал күн сыралыйар. Очуостар ыраах күөх тумарыкка тиййэн симэлийэр дьирбиилэригэр күөл күлүмүрэр. Оттон көбөрүмтүйэ лүнкүрбүт тыа быынын үрэх күн уотугар көмүс лиэнтэ буолан сыйылла устара көстөр.

Үрэх устун мотуордаах оночо ааһар тыана иһилиннэ.

«Арааһа, ити азам жэллэбэ буолуо», — дии санаата Помди. Кини төбө эрэ санныйан ылла.

Ити кэмнгэ эмискэ биир бырдах көтөн кэллэ. Онтон иккис дыыгынырыа иһилиннэ. Ол кэнниттэн бүтүн үөр бырдах хара былыттыы халыя көтөн иһэрэ көһүннэ. Барыларын тумустара, укуол иннэтин курдук, уп-уһуннаар.

— Көрүнг, быыкайкаан киһичээн баар эбит, — биир бырдах дыыгынаата.

— Хаанын оборуобун.

Помди медсестра укуоллууруттан куттаммытын өйдүү түстэ. Бу иэдээни. Билигин бирдахтар сүүһүнэн иннэнэн тэнгэ кэйиэхтэрэ.

— Оо, бу киһи обото эбит. Дьоннор миигин түптэ буруотунан тумнара сыңан дьиэлэриттэн үүрбүттэрэ,— биир бирдах айманна.— Буруоттан билингээнгэ диэри күөмэйим аһийар.

— Иэскин ситиһэр кэмим кэллэбэ,— диэтэ атын бирдах.

Халлаан харангарар элбэх бирда ба аймалаха көттө. Кынаттарын тыаһа диибин диэн. Помди хаһытыы-хаһытыы рогатканан бирдахтары ытыалаа да ытыалаа буолла. Ыта үрэ-үрэ эмиэ бирдахтары кытта харса суюх охсуста.

Ообуйдар тиййэн кэлбэтэхтэрэ буоллар, охсуһуу тугунан түмүктэниэ эбитэ буолла. Хойуу бирдабы көрөннөр ообуйдар илимнэрин тарда обустулар. Бирдахтар илимнэгэ ингэн мөбүстүлэр. Илимтэн хаайтаран, Помдилаахха саба түһэллэрэ тохтоото. Помди ытынаан дъэ онно биирдэ өрө ытыннылар.

— Испиискэллээбим буоллар түптэ онгоруох этим,— диэтэ Помди. Кини күөх окко сыйтан, сылаата киирэн, нуктаан барда.

Помди төлө ыһыктыбыт рогаткатын ыта ылан эрэхийнэтин тарда сатаан мадыхастада, кыйбата. Кини да сэниэтэ эстибит.

Помди төһө өр утуйбута буолла, унуктан кэлбитэ ыта эмиэ аттыгар утуйа сыйтар эбит.

— Оо, баражсаным, сыйлаахтаабыт даҕаны!— уол ытын имэрийэн ылла.

МАХТАЛ ЫРЫАТА

Ыта уңуктан, Помди эмиэ айанын салбаата. Балаача барбахтаабыттарын кэннэ, арай ким эрэ хాһыытырыа иһилииннэ. Помди ыта сыйыргы-сыйыргы тула сүүрдэ, онтон өрө хантаарынгаата. Помди онно өйдөөн көрбүтэ, талах лабаатыгар чычаах үйата баар эбит. Уйа иһиттэн чычаах оботун моонньо қүөкэнниир:

— Быраатым сиргэ түстэ! Өрүүйүн!

Помди от быыһыттан айаба аппаңнын сыйтар чычаах оботун булла.

— Хайдах манна түстүн?

— Абам сарсыарда күөрэгэйи көрсө, ийэм ас көрдүү барбыттара. Мин, бырдахтар кэлэннэр тэһитэ кэйбиттэриттэн ыксааммын, мөхсө сылдан, үйабыттан мүлчү түстүм,— диэтэ чычаах обото.

— Эрэйдээбиэ, кыната буказын кып-кылгас дии,— диэтэ Помди ыта.

— Чэ, кыһаллым, сотору кынатынг үүнүүбэ, оччою көтөн тэлээриэбинг. Оттон билигин биһиги эйиэхэ көмөлөһүөхпүт.

Помди ытынаан чычаах обото үйатыгар тахсарыгар көмөлөстүлэр. Бырдахтар көтөн кэлбиттэрин Помди рогатканан ытыалаан үргүттэ. Үөһэ чычаах оболоро үөрэн ыллыллара иһилииннэ:

Чивик, чивик, үчүгэйиэн,
Бырдахтан быыһаныбыт!
Чивик, чивик, үчүгэйиэн,
Махталбытын ыллыыбыт!

БРАКОНЬЕР

Күн киэхэрэн барда. Биһиги айаннныттарбыт тиэтэйдилэр. Иннилэригэр улахан хонуу көһүннэ. Бу хонууну Помди бэркэ билэр. Дьиэтэ мантан адъас чугас.

— Сотору дьиэбигэр тийийэхпит, дьуухала (хатарыллыбыт балык) сиэхпит,— диэтэ Помди. Онтон ытыңын таһынна.— Алаады сыта кэлэр. Иэхэйбиэн! Ийэм алаады буһаран эрэр.

Хонуу ортолугар тиййэн эрдэхтэринэ эмискэ атабын анныттан үгүрүө өрө көтөн табыста.

— Помди диэн эн дуо?— диэтэ үгүрүө.— Ийэм эйигин олус аһыныгас сүрэхтээх диэбите. Биһиэхэ, баһаалыста, көмөлөс эрэ.

Хантан эрэ доболон сахсырба баар буола түстэ.

— Помди, эн сынньяныахын сөп этэ.

— Дьэ, кырдык, олус сыйлайдым,— Помди өрө тыынна уонна үгүрүөбэ эттэ:— Ол мин эйиэхэ тугу көмөлөһүөхпүнүй?

Помди иннигэр үгүрүө күөх окко түһэн олордо.

— Эн чыычаах оболорун быыһаабыккын истэн баран ийэм: «Кыра да буоллар, хонуун эбит»,— диэбите.

— Бэйэ, мин эйиэхэ твоиха көмөлөһүөбүнүй?
— Помди ытын имэрийдэ.

— Биир киһи кэлэн үөр кустары өлөртөөн эрэр.

Помди хараба уоттана түстэ. Онуоха сахсырба эттэ:

— Помди, эн олус сылайбыккын. Билигин кыайан барыа суоххун. Манна утыйа түнэн ыллаххына сатаныны.

— Сөпкө этэр. Кырдык, аһара сылайбыт көрүгнээххин. Утыйа түнэн ыл. Биңиги эйигин үңүгүннарыахпыт,— үгүрүө сахсырбаа эргилиннэ.— Хаппыт оту үргээн, онно сыйтыарыахха.

Көмөлөөн от тэлгээтилэр. Онно Помди ытынаан сыйтылар. Сытаат утыйан хааллылар. Үгүрүө көтө турда. Сахсырбаа талах быыныгар киирдэ.

Чочумча буолан баран, били оболорун быынхаппыт ийэ чыычаах көтөн кэллэ. Помдига түнэн, тардыалаата:

— Помди, тур. Алдьархай буолла. Били киңи үгүрүөнү уонна куобастар абаларын өлөрдө.

— Оо, үгүрүө баражсаны,— диэбитинэн Помди олоро түстэ.— Көтөрдөргө көмөлөхүөххэ наада.— Аттыгар ууруммут рогаткатын хаба тардан ылла.— Барыахха!

— Миәхэ олорун,—диэтэ чыычаах.

Помди ытынаан кини үрдүгэр табыстылар. Көтө турдулар.

Улахан багдайбыт киңи, ыллыы-ыллыы, өлөрбүт куобаын үргээн эрэр.

Помдилаах киниттэн тэйэ, хойуу от быыныгар түстүлэр. От быынынан саһан, киңи диэки баран истилэр.

— Ити бултуйбутуттан үөрэн ыллыыр,—диэтэ Помди сибигинэйэн.

Чугааан баран Север үрдэ да, ону киңи болбайон истибэтэ быынылаах, ыллаабытын

курдук, ыллыы олордо. Север көтөн табыста. Киһини тула эргийдэ. Анарааныта ону да аахайбата. Онтон эр ылбыт Север киһи кулгаа-бын эминньэбэр түһэн ытырда. Киһи ону ыты-һынан саба обуста, Север арыычча аһаран биэр-дэ, адъас хаптачы обустара систа. Ол кэмнэ Помди рогаткатьн ылан, киһини харахха кы-ңаан баран, ытан саайда. Киһи харабын тутта түстэ, соттумахтаата. Онтон:

— Бай, сыйс киирдэ дуу? — дии-дии, халта-һатын тиэрэ тардан, тибиирбэхтээтэ. Помди быгстала суюх ытыалаа да ытыалаа буолла. Киһи харабын сотто-сотто турان кэллэ:

— Тыгала суюхха дылы дии. Хантан сыйс киирэн хаалла? — Тибиирэ-тибиирэ, Помдига көхсүнэн эргилиннэ. Помди кинини тула сүүрэ сылдьан ытыалырын тохтолпото.

Киһи ыксаата, сапсыммахтаата, сирэйин саба тутунна, харабын сотунна.

— Хайдах уларыйа сылдьан үрэр тыалый? Ардах түһээри гыннаба дуу. Ол иһин да кую-бастар аһара айдаарбыттар эбит, — дии-дии ма-лын-салын түргэнник хомунан барда. Оттон Помди ытыалаабытын курдук ытыалысырытта.

Киһи малын сүгээт, балааккатьгар куотта.

ӨҮҮ СИТИЙИ

Помди ытынаан ити киһиэхэ «Пахай» диэн хос аатта биэриэххэ дэһистилэр.

Пахай балааккатьгар тиййэн кэлбитетэрэ, киһилэрэ аны олорор эбит.

— Бүгүн илмнэрбитетэн чыыр бөбөнү хостуур инибин,— диэн бэйэтэ бэйэтин кытта кэпсэтэр.— Киёхэ, балыкпын илдээ таарыйа, бөхүүлэkkэ баран, дьиэбитетэн эбии ботуруон ылынан кэлиэм. Балыгым сорбутун манна хаалларыныбын. Кыһын хапкааннарбар мэнгийэ онгостуом. Кырсаны быйыл кыайар инибин. Ха-хаа, харчыны да хоторбохтуурум буолуо.

Онтон иһиллээтэ.

— Бай, мотуордаах оночо иһэр дуу?— Муннун туора-маары сотунна.— Бу үчүгэйин! Аны ким эмэ кэлэн, арыгы иһэрдээрэй! Ол иһин муннум кыһыйбыта эбээт. Бэйэ, ыалдьытарга чыырда бунарыахха.

Туран балааккатын муннугун диэки баран иһэн тобо эрэ тохтоото.

— Аны «куөх бэргэхэлээхтэр» кэлээйэллэр, — көлөхүнэ сирэйигэр саба түстэ.— Сокуону кэхэн бултаабыккын диэн, тутан ылаайллар. Кэбис, кистии охсуухха.

Сонун устан балыгын саба бырааат, оронугар сытан, утуйбута буолла.

Таһырдья ыт үрэрэ иһилиннэ. Балаакка аана тэлэллэ түстэ. Икки күөх бэргэхэлээх киһи киирэн кэллэ. Биирдэрэ Пахайы тардыалаата.

— Дорообо, Миша! Утуйдабын тобо эрдэтэй!

Пахай олоро түстэ, санга үнуктубут киһи кудук, дъааһыйа-дъааһыйа харабын сотунна.

— Оо, туундара харабыллара, жөтөрү-сүүрэри көмүскээччилэр, дорооболорун! Хайа диэки бардыгыт?

— Хайа диэки баарбыт биллибэт,— диэтэ кэлбит дьонтон биирдэстэрэ.— Балыксыттар бу диэки саа тылаа сурдэннэ диэбитеттээн, со-куону кэһэр кусчут баар буоллаа диэн, көрдүү сымдьабыт.

Пахай күллэ:

— Букатын төттөрү өртүгэр кэлбиккит, облоор.— Илиитинэн далбаатанна.— Оол диэки ытыалаан эрэллэрэ.

— «Оол диэкиттэн» биһиги кэллибит эбээт,— диэтэ күөх бэргэһэлэхтэартэн биирдэстэрэ.— Эн балааккан таһыгар кус түүтэ бөөө ыһыллыбыт дии. Сибилигин үргэммит. Кус унгуоба, балык хатырыга, сыйс-бөх сурдэммит.

— Аны саас, хаар түһэн баран уулуннааына, ыраастаныа,— Пахай мичээрдээбите буолла.— Муорааа барыа.

— Айылбааа бу курдук сыйыаннаар сатаммат.

— Чэ, итини хомуйар улахан буолбатах,— Пахай дъааһыйда.

— Эн ханаан ыраастырыгын көһүтэ барбапыт,— күөх бэргэһэлээх киһи сиэбитеттэн блокнотун ылла.— Эйигин ыстараалтыбыт.

— Туох иһин?

— Куһу уонна балыгы сокуону кэһэн бултаабытынг иһин.

— Куһу мин ыппатабым. Буруйа суюх киһини, оболоор, аһынын,— Пахай аны ааттааардыы сангарда.

— Үппатабым дийгин да саанг бу баар дии. Сибилигин а҃ай ытыалаабытынг биллэ сымдьяар.

Үргэлжилүүлэх куңгын бу сыйтар. Балыктарын бу бааллар,— били киһи Пахай балыгы саба бурахпыт сонун арыйа тарта.— Мэлдьэхэн да куоппаккын.

Пахай кубарыйа түстэ. Туух дийчин билбэккэ, ис хонооно суюх бэбигирээтэ.

Север көтөн кэлэн кинини сүүчүүттэн ытырда. Пахай сүүскэ бэриннэ да, Севери сыйна охсон хаалла.

Күөх бэргэхэллээх дьон Пахайы илдээ бардылар.

Өс ситишилиинэ.

ПОМДИ БАЛЫКТЫР

Пахайы тутан барааттарын кытта туух барыта кэнгий, сырдыы түнэргэ дылы гынна: сөрүүн-сөрүүн, чэбдик-чэбдик сиккиэр сайа обуста, халлаан ньуура көбөрүмтүйэ дьэнгкэрдэ, күн күндээрэ күлүмүрдээтэ.

Эриллэбэс муостаах табалар курдук, быстах былыттар халлаангынга быдана сырсаллар. Сорохторо тохтуу түнэннэр, аллара туундара унаар урсунун одуулаан турбахтаатылар. Оттон туундара ньуура дыиктигийн уларыйталаан ылар: арыт хойуу от күөбэ өнгүнэн дъалкыныйар, арыт сырдыг дыирбиилэммэхтийр. Талахтар, үөрэн-көтөн, бэйэ-бэйэлэрин кытта ыга куустуугох айылаах, тэлибирэс сэбирдэхтээх лабааларыттан тардынан, оргууй ажай наскылдынанлар.

Помди ити талахтар истэрийн барбахтаан ийн, улахан үрүйэ кытылыгар тахсан кэллэ.

Үрүйэ киэн иэнэ нэлэхийэн, эрэхэ сүүруктэрийн эрилийэ устар. Үөскэ кустар суунан чалбааттаналлар, кытыга чөкчөнгөлөр, бараахтар сырса сымдьаллар.

Помди:

— Эхэм баара буоллар хайаан да балык тутуо этэ,— дии санаабытын бэйтэ да билбэккэ хаалла уонна эхэтэ балыктыыр араас нымалары кэпсиирин өйдөөн кэллэ. «Өбүгэ былыр-былыргыттан үгэхэ»,— диэччи олору эхэтэ. Ол нымалартан адьас судургулара — «эхэлий балыктааны». Икки ытысны нэлэтэн, холбуу тутан баран ууга уган хамсаабакка турабын. Балык ытыскар киирдэбинэ кытылга элитэбин.

Ити ныманан балыктыырга быхаарынан Помди, атабын сыгынњахтанан, ууга киирэн өртурда. Илийтэ улук буолан барда. Балыктара кэлбэтилэр. Ол эрээри эхэтэ: «Тулуурдаах буолуохха наада»,— диирин санаан хамсаабакка турда. «Бу мин илиилэrim буолбатахтар. Бу талах лабаалара. Балыктар, куттаниман, кэлин, кэлин»,— дии санаата. Кини олох кыратык да хамсаабакка, тынарын биллэрбэккэ туруохтаах. Оччобо балык кинини бултанаар курдук саныа суюхтаах.

Дъэ, кырдык да оннук буолла. Бу кыраачаан балыкчаан кини ытынын инигэр киирдэ. Үтыннын кычыгылатта.

Балыкчаан, куттал суюх дии санаата бынылаах, аастарын ынгыртаата. Помди ытына балыкчааннарынан туола түстэ. Дъэ онуоха...

Дъэ онуоха Помди сүр түргэнник илиитин өрө тардан, балыкчааннары кытылга элиттэ. Иннигэр уу кырпахтара күн уотугар күлүмүрдүү ыңылла түстүлэр. Кустук өнгүнэн дьиримиридээн ылбахтаатылар.

Помди кытылы көрбүтэ кураанах, биир да балык суюх.

Помди хом түстэ. Кытылга тахсан, сангата суюх, чохчоллон олорбохтоото. Илим үтэр, быңыт быңар кыаба суюх.

Ол олорон эмискэ үрдүгэр имиллэнний турар иирэ талабы одууласта. Онтон, өй булбуттуу, туран кэллэ. Сиэбиттэн булгу тутар быңын ылан, талабы умса тардан, күөгүгэ маарынныгр лабааны быңа баттаата. Кыста. Күөгү курдук онгорон, сиэбиттэн сап булан, онно баийда. Күөгү бэлэм буолла. Бадарааны балачча ханыспахтаан биир чиэрбэни булла. Онтун күөгүтүгэр иилэн ууга бырахта. Балачча көһүтэн турбахтаата. Күөгүтүн тух эрэ тардыалаан ибигирэттэ. Помди күөгүтүн эхэ тардан ылбытыгар кыракый балык дьирибинэйэн табыста.

АРДАХ

Балыктырыгар үлүүчийэн Помди үрүйэ уута хараара боролуйан барбытын болбайон көрбөккө хаалла. Хараага былыттар халыйан тахсаннаар, ыаңыра барынан, бөдөнг таммахтар таммалаан барбыттарыгар эрэ ардахха баттан эрэрин өйдөөтө.

Уонча балыктаабын хомуйгаат, талаахха хорбайо сүурдэ. Талах иһигэр киирдэ. Ол эрээри манна даҕаны сэбирдэх быыһынан уу син таммалаан туһэр. Тула өртө илийдэр илийэн, кини турар сиригэр инчэбэй эмиэ өтөн киирэн истэ. Тымны сиик Помдига билиннэр биллэн барда. Кини итии ярангаа уоттаах холумтан иннигэр аргынњахтаан олоруон баҕарда. Эһэтин санаан кэллэ: «Эһэм баара эбитэ буоллар, хайаан да туох эмэ сыйыбат албаы булуо этэ».

Харабын быһа симэн, эһэтин санаата. Хараҕар, эһэтэ буолбакка, ийэтэ көстөн кэллэ. Кини диэки сангата суюх унаарыччы көрөөт, сүтэн хаалла. Помди дьиэтин ахтан кэллэ. Ол кэмнэ тыбыс-тымны таммах кини сүүһүгэр түстэ. Онуоха харабын аһан, тула көрүннэ. Кини турар кыракый кураанах сирин лоскуйа эмиэ илийэн эрэр эбит. Талахтар умнастарынан уу таңнары сүүрүүгүрэн эрэр.

Суюх, бу кураанах сирин лоскуйа сыйыбат гына тугу эмэ толкуйдаатабына сатаныны.

Помдий төнкөс гынан, аттыгар турар талахтан хас да хойуу сэбирдэхтэрдээх лабаалары харбаан ылла. Уутун тэбээтэ уонна үрдүгэр турар лабааба тэнитэ уурда. Онто ураһа иһин курдук буола түстэ.

Чохчоллон олорбохтоото. Ол олорон аһыах санаата кэллэ. Адъас аччык эбит. Балыктарын көрдө. Аһыах санаата өссө күүһүрдэ. «Быһахын ылан, балыктарбыттан быһан сииһибин»,— дии санаан, сиэбин хаянна. Быһаа мэлигир. Ардахтан куотан иһэн, аара туһэрдэбэ буолуо.

Бай, рогатката эмиэ сүпүт. Ханна хаалларда-
бай? Бэйэ, итиэнэ эмиэ, туга эрэ итэбэс ээ. Туох
суобуй? Бай, ыта, Северэ эмиэ ханна эрэ хаалбыт.

Помди сүтүктэнэн, хом түстэ. Сукууллан
олордо. Нухарыйан баарга дылы гынна.

Онтон туох эрэ тыаһа суугунаата.

КУОТУУ

«Туох тыаһаатаабай?»— диэн Помди дъик-
тиргээн сэбирдэби сэгэтэн көрбүтэ, ардах ааһа
охсубут. Күн сырдыгыттан Помди хараба саа-
тан, симириктээн ылла. Ол кэмнэ эмискэ:

— Ээй, эн!— диэн хаһы иһилиннэ.— Балык
сыта кэлэринэн сылыхтаатахха, балыктаах эбик-
кин. Онтуккун биһиэхэ абал. Утүөнэн биэрбэт
буоллаххына, күүспүтүнэн ылыхпыт.

Помди сана хоту эргиллэ түстэ, күөх ачы-
кылаах сахсырба кэлэн лабааба олорор эбит.
Өссө от салаатынан тииһин хастар. Өтөрдөөбү-
тэ аһаабыт быһылаах.

Көтөн суугунаһар тыгас иһилиннэ. Хас да
сахсырба кэлэн эмиэ лабааба түстүлэр.

— Дьэ түбэстэбинг буолуо ээ, тоойуом!—
— Күөх ачыкылаах сахсырба күлэн саһыгыраа-
та.— Рогатката суюх төһө хорсун эбиккиний?
Дьэ, көрүөхпүт! Ха-ха-ха!

— Бу сыйыта сүрүн! Дьэ, бынах да бынах!
— диэтэ биир сахсырба, кини бынабын эргичи-
тэ-эргичитэ.

Помди балыкка үлүүийн сырыйттына,
кини рогаткатаин, бынабын, ытын сахсырбалар

урон барбыттарын өйдөөтө. «Тугу гыныахха?» — дии санаата. Онтон тугу эрэ өйдөөн, сэгэс гынна. Ойон тураат, лабааны аһа тардаат, балыктарын ыла-ыла бырабаттаата. Сахсырбалар балыктарга саба түстүлэр. Былдьасынан, охсунан саабынан бардылар. Охсуу, тэбиэлэхий, тиининэн түсүү буолла. Икки сахсырба хантан эрэ Помди рогаткатын соён-сынан ажалан, таас тоорохойун уган баран, эрэхинэтин тартылар. Ону көрөн күөх ачыкылаах сахсырба сарылаата:

— Ытың, ытың!

Рогатка эхиннэ. Балыгы Помди бынабынан бына сатаан эрэр сахсырба таралыс гына түстэ. Бынаңа туора эхилиннэ. Онуоха ыппыт сахсырбалар ол балыкка тиййэн саба түстүлэр.

— Миэхэ, миэхэ,— дии-дии күөх ачыкылаах сахсырба эмиэ онно көтөн тийдэ. Ол кэмнэ Помди, хорбойбут лабаатын анныттан ойон тахсаат, талахтар быистарынан сүүрэн элэстэнэ турда. Охсунар айдааннарыгар буолан, сахсырбалар Помдины өйдөөн көрбөжжө хааллылар.

СОБУРУУ ДОЙДУ

Куотан элэстэнэн Помди син балачча уңунук сүүрдэ. Дьэ уонна, доботтоор, арай эмискэ собуруу дойдуга баар буолан хаалла. Оннук ыраах сүүрбүтэ буолую дии саныгыт дуо? Суох! Биир булгунньабы нөнүө түстэ да, ол дыкти дойдуга тиййэ обуста. Талахтарга яблоко бөө Уүнэн тураг. Виноград, уулаах отон курдук, на-

мылыйбыт. Эриэхэ, кутуйах бытатын ыспыт курдук, тула тэлгэммит. Көр, кинилэр күөллэригэр маарынныыр күөх муора нэлэнийэр, үрунг арбастаах баалларынан дъалкыллар...

Бу собуруу дойду дуу, оствуоруяа дойдуга дуу? Эмиэ да кини туундаратыгар дылы...

Булгуньях очуос хайа саба буолан көстөр, Очуос тэллэбэр кырсалар сырсыакалаңаллар, муораңа куобастар умса-умса күөрэйэллэр. Муора кытылыгар Христофор обонньор илимин тэлгэтэр.

«Хайдах-хайдабый?— дии санаата Помди.— Собуруу дойдулара адьас биңиги туундарабыт курдук эбит дуу. Оттон абам онно күнэ олуситии, олус үрдүк күөх мастердаах, үп-үрунгунэн туналыспыт дьиэлэрдээх, олус улахан пароходтар сабахтын силбәһэр муораңа уста сылдьаллар диэн кэпсээччи дии».

Оннук дыиктини Помди абата собуруу дойдугтан абалбыт хаартыскатыгар көрбүтэ.

Помди хараңар улахын-улахан, туналыйар туус манган пароход көстөн кэлэргэ дылы буолла. Ити пароходка туундара олохтоохторо бука бары да батан олоруохтарын сөп этэ. Бөһүөлэж катерын ыытааччы Володя арай ол пароход капитана буоллун. Оччобо кини быыкаайык көлүөһени эргитэн, ол сүүнэ пароходу салайан, манна кинилэр кытылларыгар абалыа этэ. Пароходтан энгин эгэлгэ таңаңы кытылга таңахтара уонна пароходка туундара олохтоохторо бултаабыт түүлээхтэрин, балыктарын тиэйиэхтэрэ. Эдьийй Даша Володяңа этиэбэ:

«Балыктары пароходунг булууңугар уктар. Тонг тиййэллэрэ наада. Куорат дьоно кынан сиэхтэр этэ».

Ити «булуус» диэн Даша холодильниги этэр.

«Уктубут,— диэбэ Володя, ис киирбэхтик мичээрдии-мичээрдии уонна, палубаа тахсан баран, җөмөлөһөөччүтүгэргэ сорууюба:— Ваня, трабы хомуй».

Трап көтөүлүннэбинэ катеры кытылтан тэйэ анньарга үөрэнэн хаалбыт дьон пароходка сырсан кириэхтэрэ. Оччобо Володя этиэ:

«Ээй, тохтоон! Пароходу үөскэ анньарга көмөлөһөр наадата суюх. Бэйэтэ барыа. Катер буолбатах ээ».

Пароход устан туналыйа туруоба.

Хаартыскаа көрдөххө, собуруу дойдуга, оо, массыныа элбэх да буолар. Ол иһин массынаны, тракторы туундараа онтон азгаллар. Кини туундарата, собуруу дойду эбитэ буоллар, массыната дэлэй буолую этэ. Массына эрэ буолую дуо, тангас-сал, иһит-хомуос, бирдахтан быынанар эмп,caa араана... Саа! Оо, Помди саалааа буоллун даа...

Бай да, собуруу дойдунан үлүүйэн, Помди дьиэтин букатын да умнан кэбистэ дуу? Бэйэ, дьиэлиэххэ.

ХАЙЧЕ ЧОХИ* ОСТУОРУЙАТА

Собуруу дойдунан аралдыйян, дьиэтиттэн букатын атын сир диэки баран эрэрин Помди

* Хайче — обонньор, чохи — хомурдуос.

дъэ өйдөөтө. «Муммуппун ээ,— дии санаата.— Аны ийэлээх ажам көрдүүллэрэ буолуо. Тиэтэй иэххэ!»

Сүүнэ улахан дулбалар быыстарынан сүүрэсүүрэ хааман, билбэт хонуутугар киирэн кэллэ. Урдук, хойуу от быыныгар быыкайкаан дьиэ турарын көрдө. Дьиэ тулатыгар ообуйдар илимнэрин куурда ыйаабыттар.

Помди ааны аспытыгар дьиэ иһиттэн:

— Киир, киир. Баһаалыста ыалдыттаа,— диэн санга иһилиннэ.

Дьиэбэ көтөн түспүтэ, ыалдыттар элбэхтэр эбит. Бары, остуол тула мустан, аһын олороллор.

— Оо, киһи кэллэ,— диэтэ биир ообуй.— Олор, аһаа. Туух сонуннааххын? Дьоннор хайдах олороллор?

Дьиэтиттэн арахсыбыта балачча ыраапытын кэпсии-кэпсии, Помди остуол аттыгар олордо. Ити кэмгэ аан аһылынна. Бары ол диэки хайына түстүлэр.

Кырдьаас хомурдуос киирэн кэллэ.

— Хайче Чохи кэллэ!— диэн бары үөрэн аймалаһа түстүлэр.

— Кырдьаас, олор, чэйдэ ис.

Хайче Чохи сиэбиттэн хамсатын ылан оборбохтоото уонна Помдига эргилиннэ:

— Мин бу уолу ханна эрэ көрбүтүм ээ,— диэтэ.

— Ийэбин, ажабын кытта олорор дьиэбэр көрдөбүнг буолуо,— диэтэ Помди. Дьиэлээх ообуй чаанныктан обонньорго чэй кутта.

— Оннук буолуо,— Хайче Чохи чааскыны бэйэтигэр гысарыччы тардынна.— Оччолорго эн олус улахан этинг ээ. Мин дьиэм аттынан сүүрэн аахааччыгын. Энгинни кытта ыаллыы олорпор үчүгэй. Биирдэ дааны тосту-туора быңыланан, атабастаан көрө иликkit.

— Мин ол дьиэбэр баан иһэммин мунан хаалым,— Помди аара суолга түбэспит эрэйдэрин кэпсээтэ.

— Кырдъабас ообуй илимигэр түбэспитин куһаан эбит. Ол да күтүр киһини сахсырбаттан араарбат буолан,— Хайче Чохи, чэй иһэн бүп-пүтүн биллэрэн, чааскытын умса уурда.— Чэ, илимин алдьаттарбытыгар бэйэтэ бурийдаах. Энгинни тута босхолуох этэ буоллаа.

— Оттон ытынг ханнаный?— диэн ыйытта дьиэлээх ообуй.

— Сүтэрэн кэбистим. Сахсырбалар илдээ бардылар быңылаах,— Помди кэри-куру буолла.— Миэхэ элбэхтик көмөлөспүтэ.

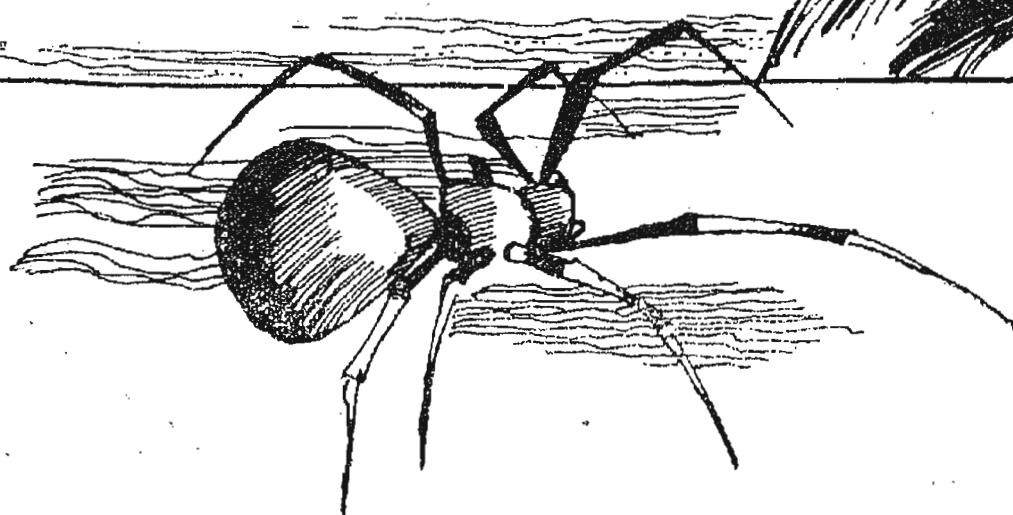
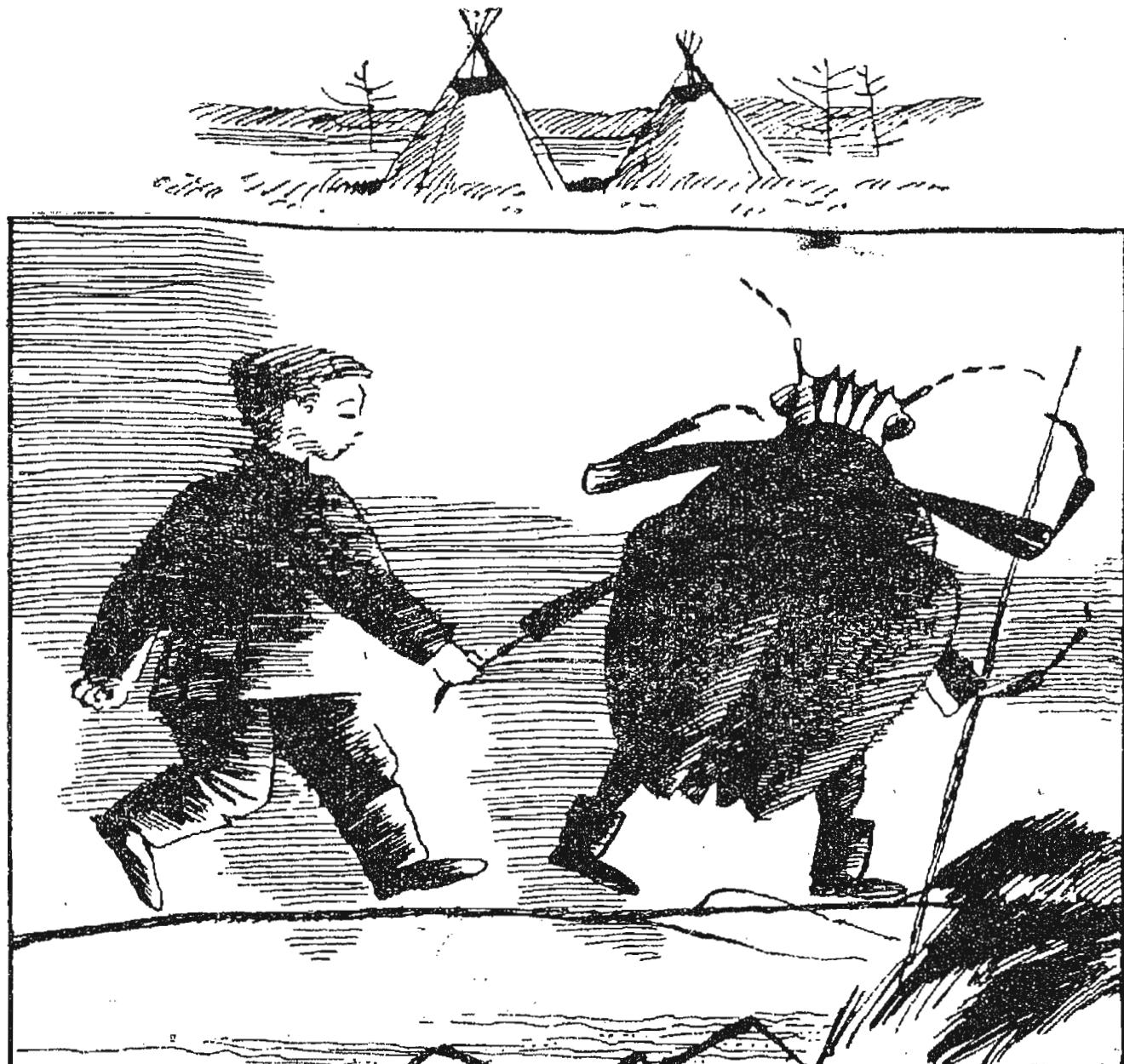
— Көмөлөһүмүнэ,— диэн сөнгөдүйдэ Хайче Чохи.— Ачыкылаах сахсырба барыбытын сүгүн олордорттан ааста.

— Сотору дьиэбититтэн үүртэлиирэ буолуо, — диэтэ дьиэлээх ообуй.

— Оннук, оннук,— Хайче Чохи холумтан иннингэр кэлэн, олоппоско атабын оллоонноон олордо.— Манык остуоруяны истинг эрэ.

Бары сэргэбэлээн, чөрбөнгнөһө түстүлэр.

— Дьэ манык,— диэтэ Хайче Чохи.— Туундаараа биир ообуй олорбута эбитэ үһү. Кини

сайын элбэхтик балыктыыр, кыһын ханааммыт балыгын сии-сии, дьиэтигэр олорор эбит. Кин ол курдук олордоңуна, биирдэ туундараңа дъоннор тиийэн кэлбиттэр.

Биһиэхэ, туундараңа, күөл халлаан сулуһунаабар элбэх. Оттон дъоннор ханык күөлгэ балык ордук элбэжин билбэйттэр эбит. Ообуй кинилэргэ ханык күөл үгүс балыктааын ыйан биэриэн бабарбыт. Дъон, кинини көрөөт, куттанан, атак-балай сырсыбыттар, куотарга барбыттар. Ообуй ол кэмнэ киһитээбэр улахана эбитэ үһү. Дъон ол иһин куттаммыттар. Туох ынырык кылай дии санаабыттар. Ити түбэлтэ туунан дъоннор билигин араастаан эбэн-сабан кэпсииллэр.

Ообуй күөлгэ илим үтэн балык бөбөнү хостообут. Ол балыктарын уонна илимин, дъоннор кэлэн ыллыннар диэн, кытылга хаалларан баран, бэйэтэ ыраах баран хаалбыт.

Дъоннор ообуй барбытын билэннэр төннөн кэлбиттэр. Элбэх балыгы көрөн үөрэн, кутаа оттуммуттар, балык бунарыммыттар. Кутааларын тула үнкүүлүү-үнкүүлүү ыллаабыттар...

Ыллаабатахтара буоллар үчүгэй буолуу эбит. Кинилэр ырыаларыттан ообуй убайа, кунаңсан санаалаах ообуй, унуктуубут. Кини, инигин илимин көрөөт, тута билбит.

— Нохoo! — диэн бардыгыны түспүт.— Бу тугу онгордун? Биһиги элбэх балыктаах күөлбүтүн кимиэхэ да биллэриэ suoх буолан анда-баспыпты буолбаат!

— Ол кинилэр төһөлөөбү көбүрэтиэхтэрэй?

— диэбит үтүө санаалаах ообуй.— Балыктаатыннар эбээт. Күөлгэ балык үгүс.

— Үгүс даа?— хаянтыаан-ынтыаан турбут куңаан санаалаах юбуй.— Күөлбүт балыгын барыахтара. Барыахтара suoja диигин дуо? Илимнин кинилэргэ соруйан хаалларбыккын буолбаат? Дьоннор эн илиминг курдук элбэх илими баана үөрэниэхтэрэ.

Убайа инитин түнгнэри охсон түнэрбит. Кыньяран инитин тula көтө сылдъан оюс да обус, тэбиэлээ да тэбиэлээ буолбут. Онтон биирдэ өйдөнөн кэлбитэ, арай инитэ мэлигир, курааны кырбыы сылдъар эбит. «Иним хаян куота оюустацай?»— диэн тula көрүммүтэ, арай инитэ быыкайкаан буолан хаалбыт, дьоннор илимнэрин диэки сүүрэн эрэр эбит.

Ообуй инитин кырбыырын ыраахтан көрөн турбут дьоннор тух буолтун сэрэйбитеттэр уонна кыракый ообуйу утары көрсөн дьиэлэригэр киллэрбиттэр.

Онтон ыла ообуйдар кыра буолбуттар. Кинилэр ситимиэрин дьоннор харыстыыллар, алдьаппат эбиттэр.

— Учүгэй остуоруяа,— Помди хайбаата.— Адьас олоххо дынгнээхтик буолбутун курдук, ити остуоруяаны итэбэйэ истэбин.

— Мин элбэх остуоруяаны билэбин.— Хайче Чохи хамсатын холумтанга тэбээтэ, күлэн мүчүнгнээтэ.— Хас да туркунан тиэйиэххэ сөп.

— Мин энээм эмиэ элбэх остуоруяаны билэр, — диэтэ Помди.

— Остуоруйаба — үчүгэй, олохпутугар —
куһаң,— диэтэ дьиэлээх ообуй.— Сахсырбалар
сүгүн олордоллоруттан аастылар.

— Кинилэр Помди рогатката уонна быһа-
бын ылбыттар. Онон куттаан, олус киэптээн
эрэллэр,— диэтэ ыалдьыт ообуй.

— Помди, биһиэхэ рогатката абал. Оччою
тэнгнэ аахсыа этибит,— дьиэлээх ообуй Помди
диэки көрдөһөрдүү көрдө.

— Быһаңа суюх хайдах оноруой,— Хайче
Чохи мунаарбыттыы кэтэбин тарбанна.

— Эрэхийнэбит эмиэ суюх,— ыалдьыт ообуй
хом түстэ.

— Ох сааны оноруохха сөп,— диэтэ Помди.

— Дъэ кытаат,— сэргэхсийэн сэгэлдэйжэ
түстэ ыалдьыт ообуй.— Оннук саа дьонгно баар
буолар диэн мин убайым кэпсээччи.

КЫАЙЫ

Помди ох сааны онорон бүтэрдэ.

— Сахалар этэллэрийнэн, билигин дъэ дал-
лата мэндэйиэххэ,— диэтэ. Ох сааны сөбө-мах-
тайа көрөн турбут ообуйдар өйдөөбөтөхтүү, бэ-
йэ-бэйэлэрин көрсө түстүлэр.— Ол аата сыал-
ла ытыһыахха диэн.

— Даллата мэндэй! Сыалла ыт! Чэ эрэ!
дии-дии ыалдьыт ообуй хатарылла ыйанан турар
дьуухалар диэки сүүрдэ.

Помди биир дьуухаланы кыгаан баан ыт-
та. Тапта. Ообуйдар үөрэн аймаластылар,

Помди элбиих-элбэх онбою онгордо. Ол кэмнэ ообуйдар ыраах-чугас ыалларын хомуйдулар.

Бары мустан, аянгна туруннулар. Хайче Чохи сирдээтэ.

Балачча өр барбахтаатылар. Барбахтаатылар. Онтон эмискэ Хайче Чохи тохтуу түстэ:

— Т-с! — диэтэ.

— Кынат тыаһыыр. Сахсырбалар саабына-һаллар.

Бары иһиллээн чөрбөгнөстүлэр.

— Мустубут түөлбэлэрин төгүрүйэн ылыха. Бэриинэртиэххэ,— ыалдыйт ообуй сибигинэйдэ.

Сэрэниин-сэрэнэн, үөмэн тиййэн көрбүттэрэ: сахсырба бөбө төбүрүөннүү мустубут, Помди рогаткатын хорооччу аспыттар, эрэһийнэтин тардарга бэлэмнэнэн, тула көппүттэр.

Ообуйдар, сахсырбалары төгүрүйэн ылаары, от быыһынан сырстылар. Помди Хайче Чохилыын сахсырбаларга утары бардылар.

— Ээй, эһиги, истинг эрэ,— диэн хаһытаата. Помди.— Мин рогаткабын уонна быһахпын абалын.

— Ха-хаа! — Ачықылаах сахсырба күлэн аллаастаата.— Көр эрэ маны. Рогаткатын ирдиир дии! Чэ, кэлэн ыл!

Рогатканан ытан сайдылар. Буулдьата ыйылаан кэлэн Хайче Чохи алтан куйабыттан өрө тэйдэ.

Помди обунан ытыалаан куһуйда. Сахсырбалар бииртэн биир тиэрэ таһыллан истилэр.

Эй-мэйдээх тулуйбат аймалжана буолла. Өрөкötөн саабынаан табыстылар. Күрэнэргэ бардылар.

Сахсырбалар куоппуттарын кэннэ ообуйдар бары кэлэн, Помдилаах Хайче Чохины төгүрүктээтилэр.

Үөрүү-көтүү буолла.

Хайче Чохи хамсатын ылан оборбохтоото уонна эттэ:

— Мин эниэхэ санга оствуоруйабын кэпсийм. Истинг эрэ!

Хайче Чохи санга оствуоруйата

— Улахан үрэх кытылыгар биир уолчаан олорбута. Төрөппүттэрэ киниэхэ «Помди» диэн үтүөкэн ааты биэрбигттэрэ.— Ообуйдар бары Помди диехи көрө түстүлэр, оттон Помди кыбыстан төбөтүн төнкөттэ.

— Төрөппүттэрэ олус үчүгэй дьоннор этилэр. Кинилэр төрөөбүт-үөскээбит эйгэлэрин таптыыллара уонна харыстыыллара. Уоллара эмиэ оннук буола улаатан испитэ. Кини хомурдуостары, ообуйдары, чыычаахтары кытта добордохоро, кинилэри ким эмэ атабастаары гыннабына көмүскэһэрэ. Биирдэ сахсырбалар кини saatын уоран ылан баран, онон куттаан, туундара баар бары хомурдуостары уонна ообуйдары үүрэ сыйльдар кулут онгостоору гыммыттар. Помди кинилэргэ көмөлөһүэн бабарбыт. «Тугу гыныахха?»— диэн сыта-тура толкуйдаабыт. Онтон кини Хайче Чохины буллахпына сата-

нындын санааңа кэлбит. Туундараңа барбыт. Көрдөөн-көрдөөн Хайче Чохи дьиэтин булбут.

Хайче Чохи дьиэтэ қырата бэрт эбит, Помди, батан кириэхтээбэр, хампы үктээн кэбиңиэх айлаах.

Оттон Хайче Чохи бэйэтэ талах сэбирдэбэр тахсан олорор эбит. Сэбирдэх сиккиэртэн тэли-бириир, оттон Хайче Чохи күн уотугар сымамнаан, онно бигэнэр.

Обонньор Помдины көрөт эттэ:

— Мин эйигин билэбин. Эн Помдигын.
— Сахсырбалар сатаналларыттан аастылар,
— диэтэ Помди.
— Эн тугу этээри гынаргын эмиэ билэбин. Биңиэхэ көмөлөхүөххүн, биңигини кытта биир буолуоххун баџаар буоллаххына, биңиги курдук кыра буоларынг наада.

— Хайдах?

— Мин көхсүбүн имэрий да, кыра буолуон.

Помди, кэтэмэбэйдий барбакка, Хайче Чохи көхсүн тарбабын төбөтүнэн имэрийдэ ўонна... ўонна Хайче Чохи саба быыкаа буолан хаалла.

— Билигин, дъэ,— диэтэ Хайче Чохи,— ообуйдарга баран көмөлөс.

Помди быыкаа буолбутун талах быыһыгар санаан олорор сахсырба көрдө. Кини ачыкылаах сахсырбаңа көтөн тиййэн ону кэпсээн биэрдэ. Онуоха ачыкылаах сахсырба ол кэпсээбит сахсырбаны ообуйга кубулутта итиэннэ Помдины көрсүхүннэрэ утары ыйтта.

Помди көрдөбүнэ: иннигэр биир ообуй ытыы олорор.

— Ким атабастаата? — диэн ыйытта Помди.

— Сахсырбалар кырбаатылар. Атахпын эчэттилэр.

Помди сиэбиттэн сап булан, онон ообуй атабын бэрэбээскилээн биэрдэ.

— Бу ихирик ойууру бына түстэххэ ообударга тийиллэр, — диэн ообуй быналыр суолу ыйда.

Помди бастаан баран истэ. Ихириккэ тиййэн кэтилиннилэр. Помди кыбылла-кыбылла ихириккэ сангарды киирэн эрдэбинэ, кэнниттэн испит ообуйя, хоонньуттан маамыктатын таһааран, Помдига бырахта. Помдины түнгнэри тардан түһэрээт, маамыктанан чороччу эрийэн кэбистэ. Бэйэтэ сахсырбаџа кубулуйда уонна Помди үрдүгэр олорунан кэбистэ.

Помди тугу гыныан булбакка булумахтана. Хата дьолго илийтэ арыйда хамсыр гына кэлгиллибит. Сиэбиттэн бынабын ылан маамыктаны бына баттаата. Соһийбуут сахсырбаны тиэрэ садыйда. Ойон туран ихириккэ түстэ.

Сотору ообударга тиййэн кэллэ. Ообудар үөрэ-көтө, уруйдуу көрүстүлэр.

Помди ообудары ох сааны онгорорго үөрэттэ.

Ох сааламмыт ообудар сахсырбалары кыайбыттара.

Итинэн остуоруяа бүтэр.

— Үчүгэй да остуоруяа эбит, — хайбаата ыалдыыт ообуй.

— Остуоруйалары истэрбин таптыбын да-
баны,— дьиэлээх ообуй эгэ-дьэгэ буолла.

— Ким остуоруйаны таптаабатаа барай!
Бу остуоруйаны оболорбор тиййэн кэпсиебим,
— ыалдыт ообуй Хайче Чохи диэки маҳтам-
мыттыы көрдө.

— Помди, дьиэлээтэххинэ сөп буолуоба.
Дьонунг олус сүтүктүөхтэрэ,— диэтэ Хайче Чохи.

Бары Помдины дьиэтигэр атаардылар. Пом-
ди барбахтаан баран кэннин хайынан көрбүтэ,
доёотторо өссө да илиилэринэн далбаатана ту-
раллар. Хайче Чохи тайах маңыгар өйөммүт.
Помди кинилэргэ эмиэ далбаатаата уонна ыл-
лаата:

Көрүнг, Хайче Чохины —
Тайах маңар өйөммүт.
Оо, суюх, тайаңа охтуобун
Хайче Чохи өрүүйбүт.
Итинник хардарыта
Иккиэн өйөспүттэр.
Ол да иһин кинилэр
Добордоһор эбиттэр.

СЕВЕР

Помди ол иһэн иһиттэбинэ арай ыт үрэ.
Көрө түспүтэ, Северэ киниэхэ уун-утары иһэр
эбит. Элбэх атахтаах Север буолбатах, дьинг-
нээх Север. Көр, өссө турку соһуулаах. Турку-
тугар дьуухаланы, термостаах чэйи тиэммит.

— Нэһниилэ ситтим,— абылаата-мэнгилээтэ
Север.

— Дьонум миигин сүтүктээбиттэр дуо?
— Сүтүктээн бөյө! Ордук ийэн айманар.

Помди термостан чэй куттан истэ.

— Миигин эйигин көрдөтө ыыппыттара,—
диэтэ Север.

— Абам балыктаан кэлбитэ дуо?

— Кэлэн. Элбэх балыгы абалбыта. Кини
ийэбин уоскутар: «Кэлиэ, кэлиэ. Помди муноо
суюба»,— диир.

— Абам миигин өйдүүр. Оттон ийэм... Бука
куттанна ба буолаахтыа,— Помди харацаа уула-
нан кэлбитэ.

— Эр кини буолан баран, кэбис, олус дол-
гуйума, добор!— Север Помди илиитин салаата.

— Миигин көрдөөбүтүнг өр буолла дуу?

— Күнүску чэйтэн ыла бына көрдүүбүн.
Мунан-тэнэн сырьттахпына биир кырдъабас
хомурдуос: «Манан бар»,— диэн ыйбыта.

— Хайче Чохи буолуо,— диэтэ Помди уонна
сахсыржалар хайдах моңуоктаабыттарын кэп-
сээтэ. Север абаран-сатаран турда:

— Мин баарым буоллар кэһэтэлиэм этэ!
Р-р-р!

— «Охсуһуу бүпүтүн кэннэ сутуругунан
далбаатамматтар» диэн өс хоһооно баар,—
Помди күллэ.— Дьиэбитигэр барыахха.

СУЛУСТАР

Сэһэннээх диэн ааттыыр үрүйэлэригээр тий-
йэн кэлиилэригээр борук-сорук буолан барда.
Тохтоло суюх сэһэргиир курдук, биир дьурс
тыаһынан чылыгырайа сытарын иһин Помди
бу үрүйэни итинник ааттаабыта.

Үрүйэ үрдүгэр тохтоон чэйдээтилэр. Чэйдий олорон сылаалара киирэн, харахтара сабыллан барда.

Үнуктан кэлбиттэрэ түүн буолбут. Халлаанга судус бөбө бачыгыраабыт.

Помди сулустары сөбө-махтайа көрбүтүгэр, сулустара көбүтүнэ-көбүтүнэ, ордук уоттанан тырымнаан бардылар. Сир үрдэ судус сыйдаа-йыттан сырдаан дьэргэлдьийдэ.

Помди Северинээн, сүргэлэрэ көтөбүллэн, судус дьиримин аннынан, дьиэлэрин диэки тү-ћүнэн кэбистилэр.

Хомойбут диэн күөлгэ тиййэн кэллилэр. Бу күөл уута уолан, онон-манан элбэх арыг тах-сыбытын иһин ити курдук ааттаабыттара. «Туохтан эрэ хомойон уоллаца», — диэбитетэрэ.

Дьиэлэрэ мантан чугас. Сарыы диэн ааттаах хонууну туоруохтаахтар. Ити хонуу сайын да үгэнигэр сарыыга маарынныр саһархай өн-нөөбүн иһин, итинник ааттаммыт. Сарыыны на-чаас туораатылар. Дьиэлэрэ тураг сиригэр тиййэн кэллилэр.

Бай да, доҕоттоор, бу тугуй? Дьиэлэрэ мэ-лигир.

— Ханна бардацай? Баар буолуохтаах. Си-билигин булуом, — диэт Север тула сүүрдэ. Он-тон санга аллайда: — Тугуй? Тугуй? Адъас кы-һын буолбутун курдук, турку суола тыргылла-сытар дии.

Дынкти! Помди өйдөөн көрбүтэ, кылабачы-йар кыраха хаар устун турку суола дыргыйбыт.

Остуоруйа дуу, түүл дуу? Хайдах, хаһан кыһын буола обуста?

Северэ, өрө хантайан баран, үрдэ.

Помди онно өрө көрө түстэ. Арай, добоор, кинилэр дьиэлэрэ, үргэл сулус үрдүгэр тахсан, үөлэхиттэн түүтэх кыымнарынан ыһыхтана турар эбит. Помди соһийан, чинэргинээн ылла.

«Тугун дъиктитэй! Ийэлээх аёам тобо халлаангна көттөхтөрөй?»— дии санаата. Онуоха дьиэтэ, сулустан уһулу ойон, аа-дью аллара тэлээрэн түһэн барда. Помди ону көрсө утары сүүрүөн бабарда. Онуоха Северэ сонун тэллэбитетэн тардыалаата:

— Көр эрэ, аёалаах ийэн оол иһэллэр.

Туркулаах табалар сырсан бурбачынан иһэллэрэ көһүннэ. Онно аёата ийэтинээн олорон иһэллэр эбит.

Табалар субу тийэн кэллилэр. Дьонноро Помдилаах Севери көтөөн ылаллар. Помди ийэтигэр саба түстэ. Туркулар дьигингэнэ-дьигингинэһэ, кинилэр дьиэлэрин диэки көтө турдулар.

Ийэтэ Помдины бобо кууһан, бигиир курдук иэгэнний-иэгэнний, ыллаан унаарытта.

УҮҮКТҮҮ

Турку нэжсиэбэ охсуллан өрө көтө түспүтүгэр Помди уһуктан кэллэ. Ийэтэ кинини көтөөн, ыгрыа ыллыы, күөх кырыска олорор эбит. Түүн буолбатах, күрүлүүр күнүс эбит.

— Хайа, уһугуннуң дуу?— диэтэ ийэтэ уон-

на Помдины сиргэ түхэрдэ.— Эн манна утуйа
сыгаргын Севердиин буллубут.

Помди, дьиктиргээбит журдук, тула көрүн-
нэ. Ол кэмнэ хантан эрэ Северэ кэлэн тула кө-
төн эккэлээтэ. Помди чохчос гынан Северин
имэрийдэ. Ол олорон күөх от быынынан ообуй
сүүрэн эрэрин көрдө.

— Ийээ, мин түхээн ити ообуй саңа буола
сырыттым эбээт. Онно Север эмиэ баара. Адъас
остуоруйба маарынныыр,— диэтэ.

— Дьэ, кэпсээ эрэ,— ийэтэ сэнгээрдэ.

Помди ийэтигэр ити түбэхэ сылдьыбыт бы-
нылааннарын, Хайче Чохи остуоруйаларын ба-
рытын сиһилий кэпсээтэ.

Ону ийэтэ бэркэ сэргэбэлээн иһиттэ.